

Regnestykke som det maaste kan interessere ærede Medlemmer, at opstille, om de 400,000 Kr. aarlig, som Udgiften mindst efter Kommissionens Forslag vil anbrage, kunne siges at være et passende Vederlag for ikke engang absolut, men for tilbøls at forhindre denne Bortskæren af en Strimmel paa ca. 1 Mil's Bredde i Løbet af 3,500 Aar; det er et andet Spørgsmaal. For mig staar det ingenlunde klart, om man skal søje de resterende $3\frac{1}{2}$ Million Kroner til de $4\frac{1}{2}$ Million Kroner, der allerede ere brugte og dertil lægge mindst 80,000 Kroner aarlig Udgift, som Bekostningen i alt Fald vil blive, eller om man skal siges: nu turde der være Grund til at undergive denne Sag en ny og grundig Underjøgelse for at komme til Erkendelse af, om det, der er opnaaet ved det Beløb, der allerede er anvendt, om det er nogenlunde svarende til; hvad der ofres. Hvis man kommer til det sidste Resultat, saa mener jeg, at man saa hurtig som muligt maa gøre noget for den nordre Tange. Limfjordsstangen bøjer sig mere og mere indad i Limfjorden, og Kanalen vokser i en foruroligende Grad i Størrelse. Hvis man vil vente at bevare Tangen og de nuværende Høfder, hvorpaa der er kostet saa store Beløb, saa hafter det med at træffe Foranstaltninger for at gøre noget paa den nordlige Tange. Der kan være god Grund til at nære Betæneligheder, og om der overhovedet er noget som helst rimeligt Forhold mellem det, som ofres og det, som opnaas, derom tillader jeg mig at nære en meget stærk Tvivl. Jeg nærer ikke alene en begrundet Tvivl om, hvorvidt det Beløb, der er anvendt, har gjort tilsvarende Nytte, men jeg nærer endogjaa Tvivl om, hvorvidt man ikke her gjorde Skade med, hvad der er gjort derved at man forhindrer Kanalens Lukning. Det er nemlig min Overbevisning, at den eneste mulige holdbare Løsning af dette Forhold er at tillade eller fremhjælpe Kanalens Tiljanding og derefter fremhjælpe Damelsen ved naturlige Midler af en tilstrækkelig stærk Tange, hvilket utvivlsomt vil kunne ske, og som vil tjene til i Aarhundreder at afvende Havets Indvirkninger paa Limfjordsbredderne.

Jeg henstiller til den ærede Minister at tage denne ingenlunde ubetydelige Sag under fornyet Overvejelse og derefter at bestemme sig for en af de to Ting, jeg har nævnt: enten allerede nu at opgive Forsøget som haabløst, eller hurtigst muligt at gaa videre med Bestyttelsesarbejderne for dog i alt Fald i nogen Tid at kunne bevare det, der allerede er bygget.

Berntsen: Jeg beder det høje Ting undskyldte, at jeg atter nogle Djebliske lægger Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, men den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Røge (Hørup) i Gaar tillod sig at optræde overfor mig, foranlediger mig til at give Svar paa Tiltale. Som Regel gaar jeg ud fra, at det er mindre hensigtsmæssigt at fortsætte med lange og mange Replikker og at fremføre en Række Citater for at have mulige Misforstaaelser, der selvfølgelig under en flere Dages lang Debat kan indsnige sig mellem ærede Medlemmer. Jeg er i Reglen tilfreds, naar jeg har haft Beslighed til at fremsætte mine Ansøgelser, saavel angaaende den politiske Situation i Almindelighed som om de enkelte Spørgsmaal, jeg i Særdeleshed har fundet Anledning til at omtale. Men ganske anderledes stiller det sig, naar jeg, som i dette Tilfælde, staar overfor det ærede Medlem fra Røge, overfor det ærede Medlem, der ikke blot pretenderer at være Fører for en politisk Fraktion, men som tillige gerne vil fremstille sig som en Mand, der hævder, at han vedblivende staar paa det rene, ægte, uforfalskede Venstrestandpunkt, som en Mand, der politisk talt har hjemme i den gamle Sæbekælder, hvor de ægte gamle Sæbekælderfolk bo. Under saadanne Omstændigheder mener jeg, at det er særlig Anledning til at rette mulige Misforstaaelser, fordi en Belysning af det, som mulig kan se ud som en Misforstaaelse, mulig kan bidrage til at belyse det ærede Medlems hele politiske Position og Stilling som politisk Fører.

Det ærede Medlem begyndte lidt overlegent overfor mig, det lod næsten til, at han helt vilde have forbigaaet mig; han morede sig med at tage et Exemplar af „Dagbladet“ med her ned i Tinget og læse op deraf, hvad politiske Modstandere have behaget at skrive angaaende den Debat, som var ført mellem det ærede Medlem og mig. Jeg skal ikke gøre Gengæld, for ellers kunde jeg have glædet det ærede Medlem med at tage „Politikken“ her ned og oplæse for Tinget, hvad det ærede Medlem i sit eget Blad har skrevet om sig selv, og hvorledes han har fremhævet, paa hvilken mestkelig Maade det ærede Medlem var i Stand til at tage mig under Behandling, hvor ubehageligt det end, som det synes deraf, har været for ham; men det vil jeg ikke opholde mig ved. Men senere hen gif Naturen over Optugtelsen. Det ærede Medlem skænkede mig jo endogjaa en temmelig lang Omtale, og det interesserede mig. Det glædede mig, at han kom ned fra sit ophøjede Stade og overlegne Stand-